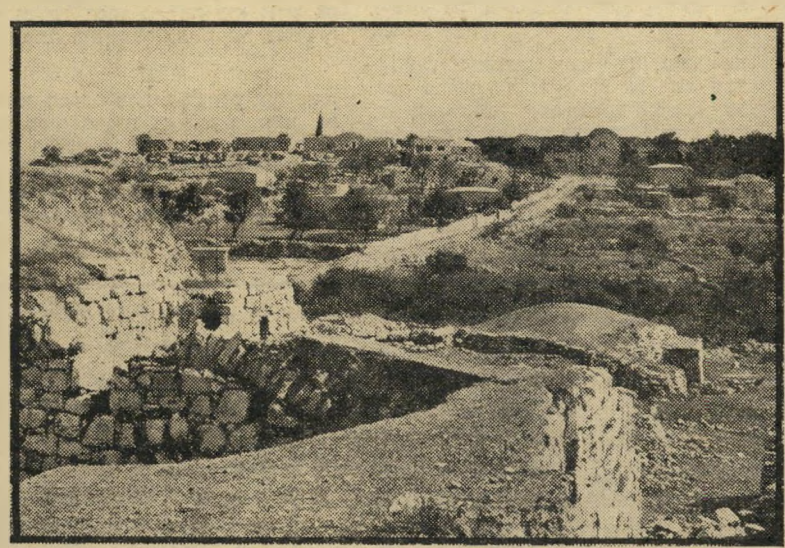

עשו לבן מכסה את הרחוב שפוצץ. כשישקע, הוא ישאיר אחריו רק תלי הריסות

כאן עמד ביתה על חורבות ביתה בכפר חלחול, שליך חברון, יושבת זקנה ערביה ומתבוננת אל גלי האבנים שהיו את ביתה.

חלחול-לפני מבט כללי על הכפר החלול שבהרי חברון. ממול נראים בתי הכפר החדשים. בחלק הקדמי של התמונה נמצאים המיבנים, רובם כרכים וחצרות, שפוצצו אחרי שממקום זה נורה למוות סגן דב איטינגר.

חלחול-אחרי תושב ערבי בחלחול ניצב על ההריסות אחרי שביתו פוצץ. לידו נראים יורדים מגלי ההריסות שוטרי משמר הגבול. התושבים דזרו אל בין ההריסות, כדי לנסות להוציא משם שקי שנורה שאיחסנו בבתיים.

לא רוצות להשלים שלוש ערביות עם ילדיהן יושבות על חורי בות בתיהן בחלחול. כתוצאה מפיצוץ 18 ה' בתים, נשארו כ-150 תושבים ללא קורת גג, נאספו לבתי שכנים בסביבה או עברו למערות.

הציגו שילטונות הממשלה-הצבאי את גיר- סתם שלהם. לדברי הנוגעים בדבר הוחלט על פיצוץ הבתים בעזה אחרי רצח הסוחר שלמה לוי, רק אחרי שהסתברו למעלה מכל ספק העובדות הבאות:

- הרוצחים שהו ברחוב שעה ארוכה לפני שנכנסו לתנוה וירו בסיחר. הם הסי- תוכבו בחנויות ברחוב, ישבו בבית-קפה והמתינו לבוא הסוחר. יש להניח שכל ה- אנשים שהיו אותה שעה ברחוב ראו את השניים וידעו כי הם ממתינים לסוחר ה- יהודי, והיה ברור להם גם לאינו מטרה.
- לאחר שנרצח שלמה לוי, הוא היה מוטל בחנות במשך שעה וחצי מבלי שאיש מהשכנים ותושבי הרחוב, ששמעו את ה-

יריות, ידוה על כך לשילטונות. אולם, גם אם גורמים אלה הוכחו מעל לכל ספק, אין להסכים שעונשים במיקרים כאלה יוטלו בחתף ובמהירות. אם אומנם אלו הן העובדות, ניתן היה להביא את ה- אשמים לדין, לגול את אשמתם בבית-המש- פט ולהענישם באחד מהעונשים שקובע ה- חוק, אפילו חמור ביותר. במקרה זה ה- תה לעונש השפעה מרתיעה הרבה יותר.

שכן כיום אין תושבי עזה וחלחול יוד- עים בדיוק בעד מה הענישו אותם. הם רוי- אים בפיצוץם נקמה על הרציחות שבוצעו בשכונתם, משוכנעים רובם ככולם כי פי- צוצי הבתים אינם אלא חלק ממדיניות ממ- שלת-ישראל, המיועדת לגרשם מהארץ.